

داستان‌های محبوب من: داستان کوتاه و نقد / علی اشرف درویشیان و رضا خندان (مهابادی). - تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۳، ۴۹۳ صفحه، ۲۰۰۰ نسخه، ۳۸۰۰ تومان.

"داستان‌های محبوب من" گزینشی از داستان‌های کوتاه ایرانی همراه با نقد و بررسی آن‌هاست که سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۰۰ را دربر می‌گیرد. داستان‌های این مجموعه‌ی هفت جلدی که تاکنون چهار جلد آن به چاپ رسیده است، توسط یکی از داستان‌نویسان شناخته‌شده‌ی ایران، علی اشرف درویشیان، انتخاب شده و رضا خندان (مهابادی) هم هریک از داستان‌ها را مورد بحث و بررسی قرار داده است. این روش کار، که برای اولین بار در ایران اجرا می‌شود، همراه با رویکرد متفاوت به نقد ادبی و مقوله‌ی داستان این مجموعه را در نوع خود کم‌نظیر ساخته است. درویشیان در پیشگفتار جلد سوم (بخش نخست دهه‌ی شصت) تصریح می‌کند: «... گزینش داستان‌های کوتاه این مجموعه‌ها، صرفاً دیدگاه و سلیقه‌ی شخصی مرا می‌رساند. خواسته‌ام چشم‌اندازی از سیر و تحول و دگرگونی داستان کوتاه را در دهه‌های گوناگون در برابر خوانندگانی بگذارم که دلبسته و شیفته‌ی ادبیات داستانی‌اند و حتماً یا احتمالاً قصد دارند ادامه‌دهنده‌ی این راه باشند... این مجموعه نه تنها (می‌تواند) یک آنتولوژی داستان‌های کوتاه، بلکه راهنمایی باشد به ویژه برای آن دسته از جوانانی که در شهرها و روستاهای دورافتاده، دسترسی به کلاس‌های درسی داستان‌نویسی ندارند...»

معصومه علی‌اکبری هم در "جهان کتاب" شماره‌ی ۱۶۲-۱۶۱ دی ماه ۱۳۸۱، صفحه‌ی ۱۲ تحت نام "داستان‌های دهه‌ی هفتاد" تأکید می‌کند: «... نکته‌ی بسیار مهم دیگری که باید در مورد "داستان‌های محبوب من" گفت، وجه تعلیمی آن است. رضا خندان مهابادی با زبانی بسیار ساده و روشن و به دور از تکلف‌های جدیدی که منتقدان ادبی امروز به سبب آشنایی با مکاتب اروپایی گرفتارش شده‌اند، خوانش داستان، کشف لایه‌های پنهان و دست‌یابی به زوایای ناپیدای یک اثر ادبی را به خواننده و حتی نویسنده، آموزش می‌دهد. خواندن نقدها در کنار داستان‌ها به خواننده می‌آموزد که از داستان چه بخواهد، به دنبال چه بگردد و در چه خبرهایی از داستان تأمل کند. این تأمل‌گاه از ساختار می‌گذرد، گاه از درون مایه، گاه از سوژه، گاه از راوی... و سرانجام به یاری همین تأملات است که خوانش صحیح داستان را تمرین می‌کند. در مجموع می‌توان گفت که این (مجموعه) اولین اثر ساده‌ی تخصصی ادبی - تحلیلی در آموزش داستان‌نویسی و نقد ادبی است و به عنوان یک اثر مطلوب برای دانشجویان و خوانندگان ادبیات داستانی به شمار می‌آید. در واقع چاپ این مجموعه به این شیوه، پاسخی است به نیاز بی‌جواب مانده‌ی نویسندگان جوان...»

درویشیان در پیشگفتارهای ۳۶ صفحه‌ای جلد اول (بخش نخست دهه‌ی هفتاد) و جلد سوم (بخش نخست دهه شصت): پیشینه‌ی داستان‌گویی داستان‌نویسی در گذشته و حال، درباره‌ی داستان کوتاه، پیشینه‌ی نثر پارسی، ادبیات داستانی و داستان کوتاه پیش و پس از انقلاب مشروطیت، چگونگی داستان کوتاه در دهه‌ی شصت، و ادبیات داستانی در دهه‌ی هفتاد را برای خوانندگان داستان‌های کوتاه این مجموعه، که باید ذهنی پرتحرک، کوشا و جست‌وجوگر داشته باشند و در کشف حقیقت داستان با نویسنده هم‌همدلی کنند؛ مشروحاً بیان داشته و اذعان می‌کند که در آینده داستان‌های محبوب خود را در دهه‌ی چهل و پنجاه گزینش و چاپ کند و یک جلد از این مجموعه را هم به برگزیده‌ای از داستان‌های کوتاه نویسندگان خارجی ترجمه شده در ایران (و یا احیاناً نشده تاکنون) اختصاص دهد.

تلاش پیگیر و مجدانه‌ی علی اشرف در این برهه از زمان، که بسیاری از داستان‌های کوتاه دهه‌های گذشته را که استحقاق معرفی و نقد داشته ولی مفری برای عرضه و شناخته شدن نداشتند و اکنون در لابه‌لای این مجموعه همراه نقد و نظر بی‌وون تعارف رضا خندان (مهابادی) که شاید بشود گفت نگاه منتقدانه‌ی خاص اوست؛ قابل تقدیر و سپاسگزاری می‌دانم. نقد و بررسی این مجموعه را موکول به چاپ همه‌ی مجلدات می‌کنم.